

[Poul Møller.]

det ærede medlem arbejdede på fra 1961 til 1964; men nu er det ærede medlem jo altså kommet ud af sit trange bur.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at de borgerlige partier ikke ønskede en socialdemokratisk regering. Jeg protesterer imod den vending, det ærede medlem brugte her, for at der ikke skal komme nogen som helst misforståelse.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sluttede sin ordførertale i forgårs med at citere noget om vort svømmery, og jeg vil gerne citere fra Folketingstidende 1964-65 — det findes sp. 74 —:

„Og så er spørgsmålet: skal vi hævde Danmarks gamle ry som svømnotation og rask og energisk sammen svømme fremad — eller skal vi blot træde vande?“

Det kom jeg til at tænke på, da jeg hørte den højtærede statsministers svartale til os i går. Om der dér var raske svømmetag fremad, kan man måske nok tvivle på. Jeg havde mest indtryk af, at den højtærede statsminister var indstillet på at træde vande, i hvert fald igennem dagen i går. Det er der måske ikke noget at sige til; det kan måske også skyldes, at den højtærede statsminister har været nede for sidste gang i det kgl. bibliotek for at læse i Den ældre Edda, som nu skal udleveres, hvis regeringen får sin vilje. Dér vil han kunne læse i Fafnersmålet:

„I vand skal du drukne,
hvis i vind du sejler.
Alt er farligt
for den, som skal dø.“

Jeg tror, at dette Fafnersmål var noget af det, som statsministeren gik ud fra i sin tale: ikke komme ud i vind, ikke risikere at drukne i vandet, blive inde ved kysten, indtil man ser, hvor langt det hele kan bære, hvilken tilslutning der er fra anden side, og hvordan reaktionen er andetsteds over for de tanker, som blev rejst fra oppositionen. Statsministeren gik meget let hen over de tanker, der blev rejst af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og mig, og det er der altså ikke noget at sige til, for når man ved, at øksen ligger ved træets rod, når man ved, at man snart skal væk som mindretalsregeringschef, er det farligt at komme for langt ud i vandet.

Den højtærede statsminister talte om LO-

ministrene. Nu var det en pudsigt forklaring, vi fik om de pudsige tilfældigheder, der gjorde, at der netop ikke var andre steder, hvor man havde fiskerirepræsentanter, end Frederikshavn med den højtærede fiskeriminister, som netop var blevet indvalgt i tinget. Det var et ganske pudsigt tilfælde. Det var også et pudsigt tilfælde, at man ikke kunne finde en økonomiminister andetsteds end i redaktøren af Arbejdsmandenes Fagblad. Vi har lidt svært ved at tro på disse tilfældigheder. I hvert fald må den højtærede statsminister ikke tage os det ilde op, at vi mener, det er et tilfælde, der kan minde om en tanke.

Men som jeg sagde i forgårs: nu får vi se. Vi får se, om de fem fagforeningsrepræsentanter, der sidder i regeringen, er fagforeningsrepræsentanter eller de er regeringens talsmænd over for fagforeningerne, der skal medvirke til en fredelig afvikling af overenskomstsituationen på et økonomisk forsvarligt grundlag. Det er selvfølgelig noget vanskeligt, når man har siddet og forberedt et overenskomstoplæg, som jeg vil tro den højtærede fiskeriminister har, så pludselig at skulle gå ud og fortælle, at det er et ganske uforsvarligt oplæg, der her er lavet.

Statsministeren gjorde nogle bemærkninger om valgets udfald og spurgte os, om vi nåede vort mål. Nej, det gjorde vi ikke; vi nåede ikke vort mål. Vort mål var, at den højtærede statsminister ikke længere skulle være statsminister, og det nåede vi ikke, det erkender vi, men vi giver ikke op; så ville vi jo først være slagne; derfor regner vi med, at der kan komme en dag, hvor dette forhold kan forandre sig. Det gik den rette vej, det er det vigtigste, tendensen var rigtig, det gik fremad for os. Jeg takker den højtærede statsminister for den lykønskning; han bragte det konservative folkeparti i anledning af vor mandatgevinst, og jeg skal love den højtærede statsminister, at vi skal bruge den vel.

Hvad angår økonomien, var det tydeligt, at statsministeren efterhånden mere og mere erkender virkelighedens krav til os. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede statsminister, om han er enig i vismændenes bedømmelse af, hvad produktionen kan bære af indkomststigninger. Det er inden den 15. november, parterne skal enes om den samfundsøkonomiske ramme for de frem-